

Nieuwsflits 5-2021

Het is fijn om te merken dat veel koorleden, ook zonder dat ze elkaar bij repetities zien, onderling contact blijven houden. Maar regelmatig kregen we ook de vraag: hoe is het eigenlijk met Hans en Ago?

Om die reden hebben we hen wat interviewvragen voorgelegd die ze voor ons met verve hebben beantwoord. Natuurlijk thuis, per email, maar het voelt toch dichterbij.

Nieuwsflits nummer 5 is daarom een bijzonder nummer. Deze Nieuwsflits is namelijk gewijd aan onze dirigent Ago en binnenkort zal Nieuwsflits nummer 6 een "Hans-nummer" worden.

Ondertussen zit het bestuur niet stil. Eefke en Huyb zijn bezig met het financiële verslag en ook het jaarverslag over 2020 staat op de rol. Hierover binnenkort meer.

Ago vertelt:

Kom je zelf uit een muzikaal gezin?

Ik kom niet uit een muzikaal gezin. Mijn ouders houden (inmiddels) wel erg van muziek. Ze gaan al jaren mee naar concerten, in binnen- en buitenland. Vooral mijn vader heeft erg moeten wennen aan de opera, en daarnaast ook aan het oratorium repertoire. Inmiddels is mijn vader op pianoles gegaan (na zijn pensioen), en studeert elke dag nog met veel plezier. Dat heeft het wel opgeleverd. En ze komen met heel veel plezier naar al die concerten. Ook zij kunnen niet wachten tot het eindelijk allemaal weer van start gaat.

Wanneer en hoe ben je in je kinderjaren in aanraking gekomen met muziek?

In de tweede klas van de basisschool kregen we muziekles. Naast liedjes zingen leerden we ook noten lezen en blokfluit. Rond mijn 8ste/9de jaar hebben mijn ouders een elektronisch orgel aangeschaft. Een lang gekoesterde wens van mijn moeder. Als je zo'n apparaat koopt, moet je er ook op leren spelen. Samen met mijn moeder ben ik op orgelles gegaan. Eerst via de orgelleverancier, daarna via de muziekschool.

Ik beschouw me gelukkig dat ik op een middelbare school heb gezeten waar muziek ook een (eind-)examenvak was. Vanaf de brugklas had ik 2x per week muziekles. Bij deze lessen heb ik muziek leren kennen van Grieg, Tsjaikovski, Smetana, uiteraard ook Beethoven en Mozart, maar ook Strawinsky en

Gershwin! Verder was er een schoolkoor, en diverse orkesten. Geweldig om op zo'n school te mogen hebben gezeten!

Heb je ooit overwogen om iets buiten de muziek te studeren/te doen? En zo ja, waarom trok uiteindelijk de muziek het hardst aan je?

Mijn vakkenpakket op school was er op gericht dat ik eventueel ook de economische kant zou op kunnen, mocht het conservatorium niet lukken. Waarom de muziek "gewonnen" heeft? Muziek zit in me. Is een deel van mijn leven en van mijn ziel. Dit is altijd al zo geweest eigenlijk. Als er geen muziek meer is in mijn leven, voelt het alsof er een arm of been wordt geamputeerd. Dan ben ik niet meer compleet. Dat maakt deze periode zo moeilijk.

Kom je aan zingen toe in deze tijd?

Aan tijd ontbreekt het niet helaas. Wel aan motivatie om voor mezelf te zingen. Muziek is wel altijd aanwezig! Voor het ensemble waar ik in zing, ben ik bezig, samen met de pianist, om een opera die sinds 1828 niet meer is opgevoerd. Hier is geen goed leesbare muziek van. De pianist is ook score editor, en weet als geen ander hoe je dit leesbaar kunt maken. (Lees in de computer invoeren). Vervolgens mag ik controleren of hij geen fouten heeft gemaakt, of dat de tekst wel goed is ingevoerd, en of er misschien dingen in de pianopartij toegevoegd kunnen worden. Als ik dit zo schrijf, is dat een beetje kort door de bocht. Het houdt in dat ik het handschrift van de componist vergelijk met de ingevoerde muziek. Ook wordt de tekst uit het originele libretto nagekeken. Maestro Pacini schreef heel snel, en vooral heel onduidelijk. Verder waren de technische vaardigheden van de pianisten voor wie de uitgegeven muziek bedoelt was, niet zo hoog als nu. Er blijken in het klavieruittreksel van toen echt grote fouten te zitten. Het is ontzettend interessant om te doen, en stiekem leuk als je een fout ontdekt hebt in die oude uitgave. Door dit werk zie ik de pianist dan ook regelmatig. In de loop van de jaren is er een intense vriendschap ontstaan tussen hem en zijn man, en mijn Hans en mij. We hebben hen regelmatig bezocht, ook om te werken aan de muziek. Dit heeft er wel voor gezorgd dat we ons er samen hebben kunnen doorslepen. 4 musici samen, ja, dat gaat heel vaak over muziek! Gelukkig!!!

Hoe houd je de motivatie en het doorzettingsvermogen op peil om je vaardigheden te blijven oefenen.

Zoals al eerder gezegd, is het nu lastig om de motivatie te blijven houden. In de eerste periode, nu een jaar geleden, heb ik samen met Hans veel thuis gezongen voor de Rotterdamse Ambassade. Elke week twee nieuwe stukken opnemen. Sommige waren bekend, maar ook veel nieuw. Ook heb ik in die periode veel video's gemaakt voor mijn koren. Toen leefde nog het idee dat het na de zomer allemaal wel voorbij zou zijn. Na de vakantie ben ik begonnen met repeteren in Haarlem en Rotterdam, later nog 1x in Uden. Helaas haalden de besmettingen ons weer in, en was ik na één maand genoodzaakt weer te stoppen in Rotterdam, en na die ene keer ook al in Uden. Gelukkig mocht ik nog doorgaan met het HGK! Dat gaf nog een beetje het gevoel dat het snel weer goed zou komen. Helaas werd ook dat weer ingehaald door een algehele lockdown. En ik moet zeggen, dat heeft er behoorlijk ingehakt bij mij. Het gaf me, nog meer dan de 1e periode, het gevoel dat er elke week een stukje van me werd weggenomen. Muziek maken met veel mensen! Dat is wat ik graag wil! Samen zingen!

Wat me op de been heeft gehouden (klinkt zo wel heel dramatisch), is de CD-opname die ik met George Beentjes heb mogen opnemen, en het kerstconcert van de Opera Gala Stars. Samen muziek maken. Heerlijk! Mensen een plezier doen met mooie muziek! Wel vreemd om in een grote kerk te zingen, weten dat er mensen kijken, maar niemand zien.

Inmiddels zijn we een beetje bezig met een saxofonist. Hij wil graag met klassieke zangers wat doen. Wat het precies gaat worden weten we nog niet. Het eerste stuk wat we hebben is uit een mis van William Byrd voor 3 stemmen. Twee worden gezongen, een gespeeld op bariton saxofoon. Iets heel nieuws, iets bijzonders. Daar hou ik dan weer van. Nu moet ik weer gaan studeren. Verder hopen we met de Opera Gala Stars nog een (semi)live stream concert te doen, en is er een plan met de pianist van de OGS een stream te doen met Schumann liederen. Uiteraard wordt u van alles op de hoogte gehouden!

Speel/zing je voor of met anderen via streaming of anderszins?

In de eerste periode heb ik met Hans thuis filmpjes opgenomen voor de Rotterdamse Ambassade. Een aantal daarvan zijn ook doorgestuurd naar jullie. Met kerst hebben we met het ensemble een stream gedaan voor de kerk in Maarssen. En hopelijk gaan we nog zo iets doen in de nabije toekomst met opera repertoire, en een aparte stream met de pianist en mij met liederen.

Wat ben je voor het eerst of extra gaan waarderen in deze tijd?

Tijd samen hebben. Door ons werk zijn we natuurlijk veel bezig en ook onderweg. Een heel weekend vrij was tussen februari en juli, en half september tot het Nieuwjaarsconcert in Rotterdam, een zeldzaamheid. Nu kan ik ook zeggen dat het gelukkig zo was. Je bent met je werk bezig. En, heel banaal maar wel noodzakelijk, werk is inkomen. Ik mag me echt gelukkig prijzen omdat 3 van de 4 koren mij al die tijd gewoon hebben doorbetaald. Daar ben ik erg dankbaar voor. Echter extra inkomen door concerten en de voorbereidingen daarvoor zijn er nu helaas niet. Gelukkig kunnen we het nu ook weer niet uitgeven. Neemt niet weg dat ik uitkijk naar de dag dat alles weer kan en mag, en we weer concerten kunnen geven. (Niet alleen voor het geld, dat is een zeer welkome

bijkomstigheid, maar vooral voor de muziek en het voor publiek kunnen staan)
Door alle tijd die we nu hebben, zijn we veel wezen wandelen. We hielden al van de natuur, maar als je er nu vaak komt en het in alle tijden van het jaar meemaakt, ga je nog meer de schoonheid zien. We hebben een paar keer in de mist en regen gewandeld, en stiekem waren dat de mooiste wandelingen. Ik kijk weer uit naar de bloesem die gaat komen. En vriendschap. Heel belangrijk.
(En Netflix uiteraard!)

Welke activiteiten ben je meer gaan doen? En wat brengen deze je?

Wandelen zijn we meer gaan doen. Wat dit me gebracht heeft? Veel mooie plaatjes en een frisse neus.

Ook wat meer gaan bakken. Koolhydraatarm vooral. Wat dát me brengt? De toekomst zal het leren. ;)

Biedt deze Coronatijd je ook iets positiefs?

Tijd om vakliteratuur te lezen. Verder voor mij niet veel.

Welke muziek helpt je om vrolijk(er) te worden?

Een lastige...Er is niet echt iets waar ik meteen aan denk bij deze vraag. Er is uiteraard wel muziek waar ik graag naar luister. Slot terzet uit der Rosenkavalier van Richard Strauss, Vier letzte Lieder van dezelfde Strauss, 2e pianoconcert van Rachmaninov, 8e symfonie van Mahler.

Nu ik zo zit te denken, waar ik vrolijk van word: muziek uit de Fledermaus. Deze operette heb ik een aantal keren mogen dirigeren. Geweldige muziek vind ik! En ja, als ik de eerste maat van de ouverture hoor, word ik blij!

Heb je een muziekstuk dat je heel graag in de toekomst zou willen zingen/dirigeren; en om welke reden?

De Matthäus- en de Johannes-Passion van Bach zijn een lang gekoesterde wens van me. Ontzettend mooie muziek. Daarom. Een andere wens is om het Verdi Requiem nog een keer

te kunnen dirigeren.

Als zanger zou ik heel graag Elias van Mendelssohn zingen. En heel veel liederen. Dat laatste is waarschijnlijk het makkelijkst te realiseren.

Wat zie je jezelf over 10 jaar professioneel (erbij) doen?

Over 10 jaar...hoop ik nog hetzelfde te doen wat ik nu ook doe: dirigeren en zingen.

Welke aspecten van je beroep zijn je het liefst?

Het gevoel na een concert dat alles, nou, heel veel dan, goed is gegaan, en vooral dat mensen er van hebben genoten. In kleinere settings is het mooi, maar ook een beetje eng, als je de emotie op het gezicht van mensen kunt zien. Ik herinner me een concert waarbij we Sanctus uit de Messe Solenne van Gounod deden. Een majestueus stuk muziek waar ik zelfs bij het dirigeren kippenvel van krijg. Het eindigt met een groot fortissimo van het koor, en de solist die ik dan mee laat zingen, gevolgd door een pianissimo naspel. Als dat klaar is hou ik even de spanning vast door mijn armen niet te laten zakken. Op het moment dat ik dit deed hoorde je het publiek weer gaan ademen. Alsof ze, net als het koor, de spanning loslieten. Dat zijn magische momenten. Die momenten die je niet kunt sturen, en er dan opeens zijn.

Hoewel het koffiedikkijken is: Is het haalbaar/gaan we het nog redden met de repetities voor onze geplande programmering? Waar ligt de grens?

Wederom een lastige vraag. Heel veel zal er aan liggen wanneer we weer daadwerkelijk kunnen gaan repeteren, en hoe lang per avond. Uiteraard ook of we weer met z'n allen mogen samenkomen, of in kleinere groepen. Ook ligt het eraan hoe er thuis gestudeerd wordt. Van bijna al het repertoire zijn oefenbestanden beschikbaar. Als iedereen zelf zorg draagt voor het kennen van de noten op het moment dat we ze gaan repeteren, scheelt dat heel veel tijd in het repetitieproces en kunnen we op de repetitie alles onder elkaar zetten, muziek gaan maken en afwerken.

Kan je toelichten waarom je geen voorstander bent van (vrouwen-) alten bij de tenoren?

Ik hou niet van vrouwen-stemmen bij de tenoren omdat ik de menging nooit mooi vind. De mannenstem zingt hoog in het bereik, en de vrouwenstem zit laag in het bereik. Dit zorgt voor andere resonantie en boventonen die als het gaat om bijvoorbeeld 4 tenoren en 2 alten nooit mooi mengen.

Hoe zie je de nabije toekomst voor je van het HGK?

Ook weer koffiedik kijken natuurlijk. Het eerste wat bij me opkomt is: Doorgaan!!! Het koor bestaat 100 jaar, heeft een positie bij de grote koren van Haarlem, en zeker bestaansrecht. Ik denk dat zodra we weer bij elkaar mogen komen onze aandacht in eerste instantie uit moet gaan naar de leden, maar daarna naar ledenwerving. We zullen met een goed plan moeten komen om het interessant te maken voor nieuwe leden. Bijvoorbeeld extra stemvorming voorafgaand aan de repetitie, of iets in de vorm van een workshop, waarbij mensen kunnen meemaken hoe een repetitie in zijn werk gaat bij ons. Extra ondersteuning door een soort van zangmaatje die je helpt in de eerste periode. Dit geldt dan vooral voor mensen die nog geen koorervaring hebben uiteraard. Misschien iemand anders een idee? Muzikaal gezien hoop ik dat we het Weihnachtsoratorium blijven doen, en andere concerten in de prachtige Philharmonie.

Wat doe je nu op de dinsdagavonden?

Op het moment ben ik nog bezig met de muziek van Pacini voor de Opera Gala Stars. Daar werk ik wat aan. Verder lees ik een paar bladzijden uit boeken die met het vak te maken hebben. Of ik kijk wat filmpjes op YouTube. En op tijd naar bed!

Heel veel lieve groeten aan iedereen!